

[Pia Kjærsgaard]

Jeg er ikke bleg for at fastslå, at valget om vor NATO-politik havde været overflødig, hvis der havde været en bedre tackling af de ting, man lagde op til til valget. Det er ikke mindst beskæmmende, at vi tilmed kan konstatere, at den lille RKV-regering går ind for en nulløsning, en svækkelse af vort forsvar det næste par år. Fremskridtspartiet er meget, meget utilfreds med disse nye, ikkeborgerlige toner, og vi håber, at der vil være andre partier end os, der vil have, at vi fuldt ud lever op til vores NATO-tilhørsforhold, ikke blot militært, men også økonomisk.

Jeg vil også bede udenrigsministeren forklare, hvad vore NATO-allierede siger til denne nye holdning, som danskerne helt sikkert ikke står bag, medmindre det ligger fast, at man accepterer nye nulløsninger for vores forsvar. Det tror jeg ikke, men det kan udenrigsministeren forhåbentlig svare på.

Spørgsmålet om den stigende betaling til ulandene er også et højst utilfredsstillende punkt, der kom frem i statsministerens redegørelse. Ikke mindst fra det ene regeringsparti, nemlig Venstre, har der via partiets formand – når han altså ikke er udenrigsminister – lydt tale om en fastfrysning af denne ulandsforæring. Ved dannelsen af den lille, svage RKV-regering er disse toner svækket og glemt. Hvor ynkeligt at følge!

Med hensyn til flytningepolitikken var der intet udspil, men vi er dog blevet orienteret om, at boligministeren har nogle forslag klar, og skal vi gætte, har disse forslag intet godt at bringe de danske borgere i den aktuelle boligsituation. Fremskridtspartiet vil, mens denne regering sidder, arbejde for den danske befolknings krav om en ordentlig mulighed for bolig. Så må de mange ikkedanskere stille sig bagest i køen. Det er ret, og det er rimeligt, at danske politikere, valgt af den danske befolkning, varetager danskernes interesser, og det vil Fremskridtspartiet fortsætte med.

Den nye regering har undskyldt sin slatne redegørelse med, at den er blevet til på de to dage, den lille regering har eksisteret i. Jamen dog! Hvad i alverden har man så talt om i al den tid, hvor man har vandret ind og ud til det, man kaldte forhandlinger?

Mærkeligt nok skal vi også se langt efter et forslag om en total afskaffelse af formueskatten. Fremskridtspartiet vil naturligvis have en

afskaffelse og er egentlig ked af, at regeringen har udskudt den beslutning til efteråret. Og sådan kan man blive ved.

Der var inden valget et forslag på bordet om Christianias fremtid, men det er helt væk, efter at Det Radikale Venstre har fået nogle ministerposter som tak for, at det væltede en borgerlig regering. Det forslag kunne jeg tænke mig at Fremskridtspartiet tog op. Det kunne jeg faktisk meget godt tænke mig at Fremskridtspartiet gjorde, da vi er meget lidt tilfredse med at se dette fallitekperiment fortsætte med en halvborgerlig regerings velsignelse. Fremskridtspartiet vil fortsætte sin modstand mod Christiania og arbejde for en nedlæggelse.

Lov og orden fik ikke mange ord med på vejen i statsministerens redegørelse. Det blev faktisk helt udeladt, og det beklager Fremskridtspartiet meget.

Mens der har været holdt studiekredse hos diverse kongelige forhandlere, har politiet været konfronteret med BZ-frustrerede unge, der bliver gjort ekstra interessante af medierne og tv.

Denne besværliggørelse af politiets opgaver og løsning af disse burde efter Fremskridtspartiets mening have haft en meget, meget højere prioritet end ligestillingsspørgsmålet, som statsministeren hellere ville tale om. Det er ganske enkelt grotesk, at mens borgernes retsbevidsthed krølles sammen, taler politiske ledere om ligestilling mellem kønnene. Fremskridtspartiet vil have en debat om politiet og dets arbejdsforhold.

Jeg må undre mig, Fremskridtspartiet må undre sig, når statsministeren, som ellers i 1982 lagde op til, at der skulle ske en ændring af styret i Danmark, efter at Fremskridtspartiet fra 1984 til 1987 blev sat uden for indflydelse, straks lænede sig over mod Socialdemokratiet. Nu, hvor Fremskridtspartiet har fået yderligere mandater, ekstra fremgang, ekstra styrke i den danske befolkning, negligerer man fortsat Fremskridtspartiet fra statsministerens side. Jeg synes, det er for dårligt, må jeg sige til statsministeren.

Jeg kan med glæde følge Fremskridtspartiets opinionstal, som er i opsving og i opgang. Det tror jeg faktisk vil fortsætte. Lad os så håbe, at når vi har haft et valg igen – ingen ved, hvornår det valg kommer – vil man tage Fremskridtspartiet særdeles alvorligt og Fremskridtsparti-